

Telegraful Român

Organ național-bisericesc — Intemeiat în 1853 de Mitropolitul Andrei Șaguna

APARE SĂPTĂMÂNAL

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 125 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe

se adresează **Redacției** Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiilor

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiile

se adresează **Administrației** ziarului Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Idealul național permanent

II

Am sfârșit articolul din numărul trecut, purtând același titlu ca și acesta, cu concluzia generală că idealul nostru ca neam nu poate fi altul decât apărarea și promovarea a ceea ce constituie individualitatea noastră etnică: a românității.

Dacă procesul de naștere a unor individualități personale și etnice noi prin sintetizarea unor elemente anterioare și prin apariția unor noi principii de unitate, e opera lui Dumnezeu — cum desigur că este — atunci noi n'avem voie să destrămăm aceste entități și să dăm înapoi un proces realizat cu voia lui Dumnezeu. A destrăma individualitatea etnică a neamului meu, e cam același lucru cu a-mi destrăma individualitatea personală, e aproape un act deucidere.

Și aceasta se poate întâmpla fie prin promovarea tendințelor biologice din organismul național pe primul plan, fie prin promovarea unei note parțiale din întregul unitar care formează spiritualitatea etnică.

Dar se cade să precizăm cum putem promova individualitatea etnică a românismului?

Privind clasele de entități naturale, vedem că fiecare există pentru o clasă superioară, pentru a se înălța pe temelia ei etajului uneia mai înalte. Toate clasele inferioare — atom, moleculă, celulă, vegetal, animal — au un sens raportat la o direcție ascendentă și în același timp transcendentă, pentru că fiecare e făcută pentru o clasă de entități superioare, dar acestea nu pot fi produse de cele inferioare. Toate servesc ca bază de viață pentru spiritul omenesc.

Este acum spiritul omenesc o entitate în care nu se mai manifestă nici o relație cu un plan superior? Este o entitate care trăiește din sine și pentru sine, cu ferestre închise spre o ordine superioară? Experiența — care este cea mai directă pe care o putem face ca oameni — ne spune tocmai contrarul. Spiritul omenesc — mintea, voința, năzuința — e tot ce poate fi mai pornit spre o comunicare cu o ordine superioară. Spiritul omenesc nu poate renunța, decât cu prețul vieții sale, la cunoașterea adevărului, la autodepășirea continuă spre o stare morală superioară. Și omul nu se mulțumește cu un adevăr relativ și cu valori morale trecătoare. El tinde după adevărul absolut, care e pentru toate timpurile și pentru toți oamenii adevăr, după o desăvârșire morală care să fie recunoscută ca atare în toate timpurile și de toți oamenii. El nizuște cu alte cuvinte după o ordine spirituală eternă. Și nizuința aceasta nu e în funcție de voința lui, de arbitrarul lui. E un impuls mai puternic decât voința. Ființa lui e așa făcută. Și cine a făcut-o așa, roabă

a ordinei eterne, dacă nu însași acea ordine? Ordinea aceea exercită o forță de atracție asupra ființei omenesti, și-a înfipt cărligele în ființa noastră, prin impulsul nostru după adevăr, prin conștiința morală care ne domină. Dacă mergem în direcția în care ne atrage ne simțim bine și progresăm, dacă nu, sângerăm și ne destrămăm.

Faptul că și omul — cea mai înaltă entitate pământească — este făcut pentru a fi în relație cu ceva superior lui, nu însemnează că ființa lui stă, după asemănarea claselor inferioare, la temelia unor noi individualități superioare lui. Scopul ordinei eterne, care a creat și a orânduit lumea, a fost ca s'o întocmească astfel încât să poată apare în ea un vârf, o față personală și spirituală cu care să comunice ca cu reprezentanța întregii lumi create. Această față a lumii, cu care poate comunica ordinea eternă, este omul. Ținta întocmirii lumii, a fost persoana creată vizibilă, omul.

Omul e destinat însă să se desvolte ca om, prin comuniunea cu ordinea eternă, până la asemănarea cât mai deplină cu această ordine; înaintea lui stă perspectiva unui progres spiritual ale cărui limite nici nu ni le putem închipui.

Ordinea aceasta a apărut ca sistem de valori de sine stătătoare numai rațiunii filosofice din timpurile anterioare. Creștinismului ca și oricărei religii, ele i-au apărut ca atribute și ca manifestări ale unei persoane absolute. Astăzi se apropie de acest punct de vedere și filosofia. Dacă ținta universului creat este apariția omului ca persoană, singură această calitate dând puțină comunicării cu ordinea eternă, — se înțelege că acea ordine trebuie să aibă și ea un caracter personal. Realizările culminante ale unui autor, nu cele inferioare sunt acelea cari exprimă mai adevărat ființa lui. Iar realizarea culminantă în ordinea creației este persoana.

Se mai poate observa încă un lucru: cu cât ne ridicăm pe scara entităților create, cu cât ne apropiem de treapta pe care stă persoana omenască, vedem validându-se tot mai mult principiul individualității, al deosebirii dintre diferiții indivizi. Atomii unui element, moleculele unei materii sunt strict identice; indivizii unei specii vegetale nu mai prezintă aceeași uniformitate, dar totuși legea de viață a speciei e atotputernică; cam același lucru se petrece în lumea animalică. În clasa persoanelor omenesti însă individul nu mai e dominat exclusiv de instinctele speciei, ci urmează un drum în bună parte ales de sine în chip liber. Drumul acesta e o rezultată a individualității sale libere, dar

de o anumită originalitate și a ordinei eterne; este rezultanta felului său propriu de relație și de colaborare cu acea ordine. Relația cu ordinea eternă constă în a descifra pretențiile ei — aceasta e cunoașterea — și a răspunde acestor pretenții prin realizările de ordin social, moral, politic, artistic etc. Prin relația aceasta se încorporează continuu câte ceva din ordinea eternă în persoana omenască și în ordinea lumii create, prin mijlocirea acestui instrument, a acestui canal care este persoana omenască.

Și intrucât nu există persoană omenască, sau grup înrudit de persoane omenesti — neamul — prin care să se poată încorpora această ordine în multiplicitatea nesfârșită a aspectelor ei, edată mulțimea de individualități personale și etnice pentru ca fiecare să încorporeze în sine, după structura și după posibilitățile proprii, într'un anumit fel acea ordine, corăspunzător cu unul din nenumăratele posibilități și aspecte cuprinse în ea.

Precum fiecare ins crește în spirit, în însemnătate, prin relație pozitivă, prin înaintare spre plenitudine spirituală pe acea rază a ordinei eterne care-i este adecvată ființei lui, tot așa și neamurile cresc în puteri prin acel fel de comunicare activă cu ordinea eternă care le este proprie lor, care le este indicată de ființa lor originală ca întreg, care formează legea cea mai înaltă a individualității lor etnice.

Din acestea rezultă că idealul permanent al neamului nostru este creșterea sa spirituală — aceasta presupune desigur și o bază corespunzătoare de existență fizică — printr'un fel de relație cu ordinea valorilor eterne, determinat de individualitatea sa etnică, de românism; printr'o comuniune românească cu Dumnezeu.

Care este însă modul românesc de comuniune cu ordinea spirituală transcendentă? Aceasta ne-o spune istoria și ne-o spune viața actuală a poporului nostru: este ortodoxia.

De sigur că și aici sunt necesare câteva precizări. Ortodoxia e ochiul prin care privește românul spre cer și plin de lumina de acolo și-l întoarce spre lume, conducându-se după el în atitudinile și pașii săi. Și noi știm că ea este singurul ochiu corect, sănătos. Dar ochiul e al unei individualități etnice determinate, al unei unități sintetizate din mai multe elemente constitutive. Sau ochiul însuși este, pe lângă aparatul constituit după legile universale ale opticii, și o materie și o simbioză sufletească individuală. Românul întreține comuniunea cu ordinea eternă prin ortodoxie, dar românește. Ortodoxia se află aici într'o sinteză anumită, care nu strămbă ortodoxia din punct de vedere formal, așa cum materialul și simbioza sufletească în care e îmbrăcat aparatul optic al ochiului nu strămbă legile optice generale după cari funcționează.

Desigur că în teorie este greu să înțelegem cum e cu puțință această interpenetrare a ortodoxiei cu românismul, fără ca vre-una să sufere. Dar viața bimilenară a neamului ne arată că în practică lucrul e întrutotul cu puțință.

Deși în practică mijlocul prin care întreține neamul nostru comuniunea cu ordinea spirituală eternă este întregul contopit: ortodoxie-românism, teoretic se poate spune că o întreține prin ortodoxie, căci românismul este implicat în calitatea subiectului ortodoxiei și românismul însuși este străbătut de ortodoxie.

Ortodoxia are o funcție esențială și chiar capitală în viața românismului. Idealul național permanent al neamului nostru nu poate fi conceput decât în legătură cu ea.

Mulți din ceice gândesc eronat că idealul nostru de viață trebuie să fie latinitatea, nici nu bagă de seamă când anumite ființe pururea la pândă le strecoară sub căldura ocrotitoare a convingerii lor naive și neprevăzătoare oul de cuc al planurilor de catolicizare a neamului nostru.

Așa s'a întâmplat de curând cu arhicunoscutul pândar la drumul drept și firesc al neamului nostru, cu Păr. Dr. Ilie Dăianu, care și-a plasat o astfel de chemare potrivnică firii neamului românesc, într'o revistă căreia numai rău îi poate face prin asemenea acte. Articolașul, petecit dintr'o serie de răstălmăciri ale unor cuvinte clare rostite de ortodocși și din câteva judecăți întortochiate, a fost scos de autor și în broșurică aparte și se intitulează: »Unificarea Romană a Bisericii românești«.

Mă mir cum nu-și dau seama acești oameni că este o adevărată pierdere de vreme să se ocupe cu asemenea lucruri. Și se mai așează, pe deasupra, și într'o ipostază comică.

D. STĂNILOAE

Decretul-Lege pentru organizarea F. R. N. a fost semnat de Suveran și publicat în M. O. din 20 I. c. — Noua organizare a Frontului Renașterii Naționale se întemeiază pe două principii: 1. Principiul unirii tuturor forțelor politice într'un singur mănunchi, având ca unic scop înălțarea patriei; 2. Principiul reprezentării categoriilor profesionale prevăzute în constituție.

F. R. N., cu deviza *Regele, Națiunea, Munca și Credința*, este singura organizație politică în România. Sediul central al F. R. N. se află în Capitala țării.

Decretul-lege arată: cine poate cere înscrierea de membru în F. R. N., cum se face organizarea: comunală, de plasă, județeană, de Ținut și centrală. Se înființează: cercurile de studii pentru problema de economie, sociale, administrative și culturale; se formează garda națională cu anumite atribuții. Regulamentul se va întocmi conform prevederilor legii. Se abrogă toate dispozițiile contrare prezentei legi.

Incompatibilități

P. S. episcopul Dr. Andrei Magier al Aradului, numit de I. P. S. mitropolit Nicolae și episcop administrator al nou înființatei eparhii a Timișoarei, a purces împreună cu Consiliul eparhial provizor al acestei eparhii la pregătirea alegerilor pentru Adunarea eparhială, care va avea să aleagă împreună cu Congresul național-bisericesc pe episcopul acelei eparhii, iar singură pe consilierii eparhiali definitivi. În vederea alegerilor deputaților pentru Adunarea eparhială, Consiliul eparhial provizor al eparhiei Timișoarei a publicat o circulară făcând cunoscute normele după care să se facă alegerile. Iar întrucât eparhia Aradului a rămas cu un teritoriu modificat după înființarea episcopiei de Timișoara și deci trebuie să se constituie și pentru ea o nouă Adunare eparhială, o circulară asemănătoare a dat și Consiliul eparhial al Aradului.

Cu ocazia aceasta s'a lansat dreapta și incontestabilă judecată că *francmasonii și membrii altor asociații oculte afiliate francmasoneriei, ca și cei necununați în biserică ortodoxă și cari au soție sau copii neortodocși, nu pot fi membri ai Adunării eparhiale*. Este la mintea omului că forurile bisericesti de a căror activitate depinde însuși progresul Bisericii, trebuie să intrunească pe acei fil ai ei cari se disting prin râvna credinții și a devotamentului lor față de biserică, fiind pildă vie tuturor credincioșilor, sau cel puțin nu dau prilej de scandală altora prin faptul că se complac în asociații și situații în cari lumea credincioșilor vede dacă nu o atitudine ostilă, cu siguranță una de indi-

ferență față de Biserică. Fără a intra mai adânc în scrutarea stărilor lor sufletești, oprindu-ne pentru moment de a rosti o judecată asupra Interiorului lor, nu incupe îndoiială totuși că situațiile în cari se găesc cu voia proprie astfel de oameni nu sunt de natură să edifice sufletul obștii credincioșilor, de a căror mântuire și bună propășire duhovnicească Biserica este răspunzătoare.

Acest scop de nescandalizare a obștii credincioșilor l-a avut în vedere legiuitorul când a stabilit, în art. 55 al *Regulamentului pentru alegerea și constituirea organelor bisericesti*, ca cei ce candidează la alegerea pentru adunările eparhiale să fie *»cu o viață nepătată«*, iar peste această condiție minimă cerând: „să aibă la activul lor merite reale pentru Biserică, pe teren cultural-social, de binefacere sau prin donațiuni făcute Bisericii“.

Să nu spună cineva că deși e francmason sau cu familie neortodoxă, are asemenea merite. Dacă nu se implinește condiția minimă de nescandalizare, „meritele“ cu cari se mândrește sunt paie în clădirea Bisericii, nu aur și piatră trainică. Paie cari mai mult îi strică.

P. S. episcop Andrei și Consiliile eparhiale dela Arad și Timișoara merită toată lauda că au evidențiat aceste grave incompatibilități. În fond aceasta e judecata întregii Biserici și a tuturor oamenilor onești, cu consecvență dela gând la faptă. E doar chestie de formă ca această judecată, cu valoare de axiomă, să fie aplicată pretutindeni în Biserică.

Preotul și sănătatea poporului

Incheere

Preotul și sănătatea poporului, iată o problemă de cea mai mare însemnătate atât pentru preot, cât și pentru poporul nostru, dar care până acuma a fost cu totul nebagată în seamă. Activitatea preotului se mărginește la chestiunile strict duhovnicești ale slujbei sale. El e mai mult preot decât părinte. Ori lucrul acesta e cu totul dăunător atât pentru preot și misiunea lui în lume, cât și pentru starea poporului. Căci preotul, pentru a-și putea îndeplini misiunea lui de preot adică de mijlocitor la Dumnezeu pentru iertarea și mântuirea turmei lui, trebuie mai întâi să se apropie de sufletul oamenilor și să pătrundă în el aducând acolo lumina și căldura dragostei lui Hristos și a Evangheliei Sale. Ori, până nu vei arăta omului o dragoste și o grijă părintească, până ce el nu te va simți ca pe părintele său sufleteț, el nu-ți va deschide inima și nu-ți va primi cuvântul propoveduirii.

Dar nici într'un fel nu-și va putea preotul să-și arate dragostea și grija părintească față de enoriașii săi, decât mângâindu-i în necazuri, îndrumându-i pe căile primejdioase ale vieții, legându-le rănilile și

lecuindu-le durerile. Fapta dragostei samarineze e cheia care deschide inimile pentru Hristos. Ea impresionează și înduioșează, moaie și câștigă orice suflet cât de impietrit.

Fapta samarineană a lucrului sanitar are putere de convertire la Hristos. E dinamita minunată care sparge piatra inimilor, e căldura care topește ghețurile sufletești. E cea mai puternică armă de luptă duhovnicească pentru Hristos. E arma dragostei celei mai sfinte, care nu dă greș niciodată. Și totuși noi preoții n'am prea știut s'o întrebuițăm.

În cele de până acum am încercat să arătăm cum s'ar putea folosi preotul de această armă minunată a lucrului sanitar la safe. Căci o luptă trebuie dată după un plan bine stabilit de mai înainte. Și ca să poți face un plan de luptă, trebuie mai întâi să-ți cunoști vrăjmașii și terenul locului de luptă. Apoi îți vei alege armele cele mai potrivite și vei lovi pe vrăjmași din toate părțile.

În lucrul sanitar, ca și la stingerea unui incendiu, trebuie mai întâi să localizăm focul, să-l să-l împrejmuim, ca să nu

toți doreau slobozirea din temnița Satanei. Bucuria era mare pentru cei mai apropiați cari sorbeau cuvintele Domnului, și nici unul nu voia să-L părăsească cu toate insistențele cărturarilor și fariseilor.

Cât de dureros suna strigătul orbului din marginea drumului: „Iisuse, fiul lui David, miluește-mă“, în această bucurie a tuturor.

Osândit pentru „păcatele tinerețelor“, el a ispișit cu resemnare ani de osândă. Ce pedeapsă mai grea poate să fie decât *orbirea*. El care văzuse covorul verdeleui de primăvară presărat de Făcătorul cu mulțimea florilor, văzuse albastrul nemărginit al cerului, ajuns rob în temnița întunerecului, judecat de însuși Atotștiitorul. Pentru el nu mai era zi cu soare, flori și viață, nici cer cu stele, ci o noapte istovitoare și lungă. Și totuși: Mai ardea în

se întindă mai departe. Apoi trebuiesc concentrate toate forțele pentru a stinge focul. Metoda aceasta e bună atât în lucrarea de asistență preventivă, cât și în cea de asistență curativă.

Repetăm însă că problema apărării sănătății poporului întrece cu mult puterile singure ale preotului. Frontul e mult mai întins și mai adânc. Totuși preotului, alături de medic, de învățător, de moașă și de agentul sanitar, îi rămâne un anumit sector în frontul ofensivei sanitare la safe. Acest sector, de lucru sanitar al preotului, am căutat să-l arătăm, să-l limităm și să-l descriem în cele de până acum. Și ceea ce am spus despre lumea satelor, se potrivește și despre lumea întunecată a unor mahalele dela orașe.

Am prezentat vrăjmașii cu cari preotul are să se lupte întru apărarea sănătății poporului. Am încercat să pipăim adâncurile de întuneric și dureri ale ignoranței și superstiției, cum și căile pe cari ele pot fi luminate și alungate din viața poporului. Ne-am oprit apoi asupra pregătirii preotului pentru această luptă sfântă. Și repetăm că biruința atârână de pregătirea tehnică și de dragostea de luptă a preotului.

Idealul ar fi să se realizeze cât mai curând *formula preotului-sanitar*. Preotul cu o suficientă pregătire sanitară teoretică și practică, printr'un anumit stagiul de lucru într'un spital. Această pregătire sanitară trebuie impusă tuturor viitorilor preoți. Iar actualii preoți trebuiesc concentrați în serii pentru cel puțin o lună de *înțelire* practică și teoretică în anumite centre sanitare și medicale. Lucrul acesta s'ar putea începe imediat prin o înțelegere între Ministerul Cultelor și al sănătății.

Căci fără cunoștințele și practica sanitară necesară, preotul nu poate lucra cum trebuie pentru apărarea sănătății poporului, chiar dacă ar avea toată dragostea pentru lucrul acesta. Azi preotul n'are această pregătire necesară lucrului sanitar la safe. N'o are, pentru că nu i-a dat-o nimeni. (Afirmația este nedreaptă și neadevărată, știut fiind că d. ex. la Academia teologică „Andreiană“ se predă un curs pe igien. N. Red.). Nenorocita stare sanitară a satelor însă i-o cere urgent și imperios. Preotul e bucurios s'o primească, și să se apuce de lucru. Și nădăjdinim că cei în drept îi vor da-o în curând.

Până atunci, însă, preotul nu poate să stea în loc. Căci focul boalelor se întinde mereu în bezna satelor. Trebuie să sară în ajutorul celor primejduiți. Să facă ce poate și ce se pricepe. Să alarmeze pe medic, să lumineze mințile asupra elementarelor reguli de igienă. Și însuși de îndată să-și procure cărțile de medicină populară despre cari am amintit și la cari mai adăogăm și „Dicționarul Medical“ de doctorul Bianu.

Focul răului care macină sănătatea poporului nostru trebuie localizat grabnic. E lucrul cel mai urgent asupra căruia trebuie să se străduiască preotul. Asistența preventivă e de cea mai mare însemnătate în privința aceasta. Apoi pe măsură ce preotul își capătă cunoștințele și experiența

necesară, el trebuie să înceapă și lucrul de asistență curativă.

Iată în felul acesta credem că ar putea lucra preotul cu mult folos pentru apărarea sănătății poporului nostru. Problema e de o importanță atât de covârșitoare, atât din punct de vedere creștin-social, cât și din punct de vedere național, încât nici n'o putem noi cuprinde în toată mărețea și gravitatea ei. Suntem abia la început. Problema abia acum se pune în mod serios.

Aici abia dacă am reușit să prindem iniile mari ale lucrului sanitar, pe care l-ar putea și ar trebui să-l îndeplinească preotul pentru poporul nostru. Și am descoperit cu surprindere și rușinare, că problema aceasta a faptei samarineze o pune Domnul Iisus de mult în pilda Samarineanului milostiv. Iar noi abia acum ne apropiem de marele ei înțeles, de puternica ei realitate și actualitate.

Trebuie să ne pătrundem de înțelesul acestei pilde barem noi preoții și barem acum. Ea are nu numai un înțeles doctrinar, ci mai ales unul de viață socială-creștină.

Preot Nicolae Vonica.

Pe drumul drept

Între multele semne și manifestări cari ne arată că lumea noastră intelectuală și conducătoare începe să-și dea tot mai mult seama despre marea valoare și forță cuprinsă în religie, și anume în religia noastră strămoșească, putem înregistra azi și o manifestare a profesorului de filosofie, dl C. Rădulescu-Motru. Domnia Sa a ținut de curând o conferință în cadrul Soc. Ortodoxe a Femeilor Române, vorbind despre: „Vocația și religiozitate“. Până ce vom putea ceti conferința ca să scriem despre ea, semnalăm un articol al Dsule: „Potențialul religiei“, publicat în ziarul „Timpul“ din 22 Ian. 1940. Ceea ce scrie Dsa în acest articol, aprobăm din toată inima. Sunt însăși ideile scumpe ale Bisericii, pentru cari am militat noi și alții ani de-a rândul.

Dl C. Rădulescu-Motru demască pericolul culturii de imitație și greșala ce au săvârșit oamenii noștri de carte când au rupt legătura cu tradiția creștină a neamului românesc. *»Cultura noastră națională s'a trezit după mai puțin de o jumătate de secol desrădăcinată din tradiția sa proprie și constrânsă la imitație... Prin imitație însă capeți lustruală, dar nu devii alt om... Imitația neputând ajunge la ceea ce formează adâncul sufletesc, este natural, că în educația dată tinerilor noștri în cursul secolului trecut, potențialul pe care îl reprezintă morala creștină, să fie puțin utilizat«*.

Dl C. Rădulescu-Motru proclamă: *»Este timpul să reintrăm în normal, fără critici pasionate, fără acuzări. Nu este o vină gravă că s'a înțeles până acum de oamenii noștri de școală în mod greșit (cultura), vina începe să devină gravă, dacă aceștia vor perzista în greșala de până acum«*.

dință. Refă-mi aripile frânte, să pot sbura spre înălțimile cerești.

Zadarnice au fost muștrările mulțimii de a nu mai striga. Zadarnice ispitele Satanei de a se îndoi în puterea Domnului. El se ruga și implora mila cu credință tare. „Nu cer Doamne aur, sau argint, nici bunuri trecătoare, ci lumină care luminează inimile și trupurile noastre“.

Și i-a ascultat Domnul cererea. I-a deschis ochii să poată vedea acest templu, nefăcut de mână, care e lumea. Bucuria lui cine ar putea-o spune? Pustiul sufletului său a rodit dintr'odată crinii nevinovăției, umplând cu mireasmă întreaga mulțime, din inima lui s'a ridicat jertfă bine primită spre cer, ca și din piepturile celor ce au văzut această minune...

Și azi Domnul Iisus Hristos trece pe drumul Ierusalimului, ca să se jert-

FOIȘOARA

Meditație

Ascultând glasul Domnului

„Iisuse, fiul lui David, miluește-mă!“ (Luca 18, 38).

Eră toamnă târzie în „Țara Sfântă“, când Mântuitorul se îndrepta spre Ierusalim. Sicomorii își lepădau frunzele și natura binecuvântată își dădea roadele. Odată cu ea se apropia și culesul roadelor duhovnicești. Mulțimile entuziaste îl urmau în această călătorie dela Ierihon la Ierusalim.

Toți voiau să-L vadă de aproape, să-L audă, și să se pocăiască, pentru că

el abia pălpâindă flacăra unei palide nădejdi de mântuire din întunec.

Această flacăra creștea în el de când văzuse cu ochii cei netrupești marea minune pe care cu „dor au dorit să o vadă proorocii“, venirea lui Dumnezeu la noi. Întreaga lui ființă ardea de focul credinței și al nădejzii că „Mielul“ va lua păcatele lui asupra Sa. Acum se deșteptă ca dintr'un somn greu și auzind vuetul mulțimii întrebă: „Ce este? Ce înseamnă acest sgomot neobișnuit?“ Când a aflat că Iisus din Nazaret trece, s'a umplut de bucurie. Ce dulce răsună în inima lui cuvântul Iisus din Nazaret. Doctorul sufletelor și al trupurilor a venit la el, bolnavul trăind din mila altora. Ce pildă de smerenie și de dragoste ca însuși Păstorul să se plece la oaia cea rătăcită și să-i cerceteze rănilile.

„Iisuse, fiul lui David, miluește-mă“, a fost strigătul lui plin de cre-

DI C. Rădulescu-Motru cere să nu li se reproșeze nimic celor cari au îndrumat cultura noastră tânără și cu aceasta însuși viața neamului pe cărări greșite, celor cari cereau ca românismul să se despartă de credința ortodoxă a sa. De sigur că creștinismul este iertător. Se bucură oricând de întoarcerea celor rătăciți, fără a le mai aminti vina.

Este însă o pustie de știință care nu uită și nu iartă: este istoria. Ea fixează implacabil orice faptă și orice vină de repercursiune națională, în cartea ei, supunându-le judecății veacurilor viitoare.

Fără îndoială însă că o adevărată căință poate repara mult din răul făcut neamului prin fapte nepotrivite anterioare. Iar în fața lui Dumnezeu și a Bisericii cel mai iubiți fii sunt aceia cari se întorc.

Ziua de 24 Ianuarie

Gândul, de a se strânge frații români într'un singur mănunchi, își face drum larg în spiritul generației dela 1848 care, pentru prima dată, întrebuintează cuvântul »România«.

Incepuse să se întrezărească ideea, că dacă românii au suferit atâtea neajunsuri și dacă nu au jucat rolul important ce li se cuvenea în sud-estul european, aceasta se datora, în primul rând, luptelor dintre frați.

Cu ocazia congresului dela Paris, se pune și problema unirii Principatelor românești, cerându-se consultarea lor.

Divanurile ad-hoc se pronunțară pentru unire, iar în ziua de 24 Ianuarie 1859, Domnitorul Ion Cuza, alesul Moldovei, fu desemnat și în Muntenia, îndepărtându-se astfel, prin inteligența fruntașilor români, piedecile neprietenilor noștri și deschizând celor două Principate perspectivele României moderne de astăzi.

Ziua de 24 Ianuarie reprezintă simbolul conștiinței românești. În el trebuie să găsim sentimentul politic ce-a înfăptuit mai târziu unirea cea mare a românilor, în acest simbol norocos trebuie să lămurim și ultimul act al politicii noastre, petrecut sub Domnia M. S. Regelui Carol al II-lea.

Suveranul și-a dat seamă că momentele cele mai importante ale neamului le-am înfăptuit numai prin unitate.

Din ultimele cuvântări, făcute în diferite părți ale țării, cu ocazia Sărbătorilor, se vedește grija de căpetenie, ca tot poporul să alcătuiască un singur mănunchi, să fie o singură gândire și o singură credință.

Prin cuvântul Regal grăesc adevărurile istorice, că numai prin unitate și dragoste între frați poate să fie România puternică și respectată.

Ziua de 24 Ianuarie a fost sărbătorită pretutindeni în țară, păstrând prietenia și solidaritatea atât de necesară în orice vreme unei nații care vrea să trăiască și să-și asigure viitorul pentru toate necazurile.

fească pentru noi. La margine de drum omenirea zace oarbă. Cerșește milă dela oameni, cari n'au cunoscut mila.

Orbecăiește omenirea prin întunecul vrăjmășiilor, al răsbunării, al patimilor, pentru că și-a astupat urechile să nu audă glasul lui Dumnezeu. El ne strigă cu durere de părinte, și noi fugim de leacul care singur e tămăduitor.

Câte lacrimi n'ar seca dacă această „mulțime”, care e omenirea întreagă, ar striga ca și orbii: „Iisuse, fiul lui David, miluește-mă”.

Pacea divină ar alunga din suflete tulburarea, frica și răutatea punând în locul lor faptele dragostei.

Alungă, Doamne, întunecul din suflete și ne scoate la lumina cea întru Tine, ca să umblăm în pace și dragoste până la sfârșitul veacului...

Pr. V. D. Ogradă

In Sibiu s'ar sărbătorească s'a ținut, la ora 11, în catedrala mitropolitană, o doxologie, slujită de un sobor de preoți.

Răspunsurile le-a dat corul catedralei sub conducerea p. prof. Gh. Șoima. La acest prilej p. A. Nanu a rostit o cuvântare adânc simțită, arătând în frumoase caracterizări vrednicia fruntașilor moldoveni și munteni dela anul 1859. Au fost prezenți la serviciul religios toți șefii autorităților civile și militare din localitate, profesori și tinerime, și alți numeroși sredincioși, cari au ținut să se închine cu evlavie în fața măreției zilei aniversare a unirii Munteniei și Moldovei.

Un reușit festival s'a desfășurat după amiazi, sub egida Străzii Jării, în sala Teatrului municipal.

S'au remarcat în special corurile Școlii normale conduse de P. prof. Gh. Șoima. Dl Ioan Popa, dir. liceului Gh. Lazăr, a ținut o interesantă conferință.

Ce este ortodoxia?

— Conferința dlui prof. N. Iorga —

Societatea națională ortodoxă a femeilor române, centrala București, organizează un ciclu de conferințe, care și-a luat începutul Sâmbăta trecută, când în prezența I. P. Sf. Sale patriarhului Nicodim și a unui numeros public a vorbit dl prof. N. Iorga despre »Concepția românească a ortodoxiei«.

Ziarele din capitală înregistrează în dări de seamă, mai lungi sau mai scurte, conferința — interesantă și instructivă ca totdeauna — a ilustrului domn profesor N. Iorga.

Ortodoxia este — zice conferențiarul — legea de bază și tradițională a neamului nostru.

Ce este legea românească? Această lege este un întreg misterios de elemente alcătuite din gândurile bune și imboldurile sufletului românesc. Românii nu sânt raționaliști ca apusenii. Legea Răsăritului nu privește cu dușmănie Apusul. Pe noi ne-au făcut creștini misionarii plini de credință, veniți între noi să propoveduiască lumina adevăratei credințe. La început n'am avut decât episcopi sătești, stareți de schituri, fără organizație între ei. Preotul de sat a fost totdeauna sfătuitorul și mângăitorul românului.

Odată cu formarea statelor românești, a primit și biserica organizare oficială. Un stat nu putea fi socotit neatârnat, dacă nu-și avea mitropolia proprie. Influențele străine, asupra bisericii noastre, au fost trecătoare. Ea a știut să le respingă prin lupte dârze în șir lung de ani.

Dl Iorga sfârșind a zis:

În România de azi trebuie să privim veșnic către această biserică națională și fainică, fiind convingși că numai prin ea se poate ridica poporul. Națiunea nu se înalță, în primul rând, prin învățători, notari sau jandarmi, ci prin credința și dragostea de țară a preoților.

Cuvânt către credincioși. I. P. Sf. Lt. de Arhiepiscop al Chișinăului, Efrem, adresează, intrând în anul 1940, cuvânt încurajator credincioșilor din cuprinsul Eparhiei, îndemnându-i la credință necintită în biruința finală a binelui asupra răului, a luminii asupra întunecului. Dar, — zice înaltul chiriarh, — pentru a ajunge la acest rezultat fericit, trebuie ca nădejdele noastre să nu fie legate de un viitor mai bun numai din punct de vedere material sau pământesc, ci să așteptăm și să dorim mai ales, din tot sufletul, îndreptarea lumii din punct de vedere moral, spiritual, lăuntric, căci de starea lăuntrică a omnirii depinde și starea ei materială și propășirea vieții sub toate aspectele. »Căutați, mai întâi, împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui — zice Domnul — și toate celelalte se vor adăuga vouă» [Matei 6, 33].

Școală ortodoxă română la Sighet

Am vestit cu bucurie, că la Sighet, prin îngrijirea și osârdia părintească a P. S. Sale episcopului Vasile al Maramureșului, se înființează o școală normală de băieți, pusă sub conducerea episcopiei ortodoxe române de acolo.

Publicăm acum, din M. O. Nr. 298 din 23 Dec. 1939, și legea privitoare la noua școală:

LEGE

pentru înființarea Școlii Normale confesionale ortodoxe de băieți din Sighet

Art. 1. Se înființează pe data prezentei legi o Școală Normală confesională ortodoxă în orașul Sighet (Maramureș).

Art. 2. Această școală normală va funcționa în condițiunile legii asupra raporturilor dintre școlile secundare confesionale române și Ministerul Instrucțiunii, din 27 August 1929 începând din acest an cu clasele I și II.

Această lege s'a votat de Adunarea deputaților, în ședința dela 15 Decembrie, anul 1939, și s'a adoptat cu majoritate de una sută douăzeci și șapte voturi, contra optsprezece.

Președinte, Al. Vaida-Voevod
[L. S. A. D.] Secretar, Ovid Ciordaș.

Această lege s'a votat de Senat în ședința dela 20 Decembrie, anul 1939, și s'a adoptat cu majoritate de una sută șase voturi, contra șase.

Vice-președinte, I. Gr. Periețeanu.
[L. S. S.] Secretar, A. Romalo

Promulgăm această lege și ordonăm ca ea să fie investită cu sigiliul Statului și publicată în Monitorul Oficial.

Dat în București la 22 Decembrie 1939.

CAROL.

[L. S. St.]
Ministrul Justiției, Istrate N. Micescu.

Asociația Clerului „Andrei Șaguna”
Nr. 1/1940

Comunicat

Potrivit §-ului 6 din „Regulamentul pentru organizarea Despărțămintelor”, în postul sfințelor Paști se vor ținea adunările ordinare ale despărțămintelor.

Programul adunării:

Ziua I a. m.

1. Invocarea Duhului sfânt (Doxologie).
2. Deschiderea adunării prin președinte.

3. Raport asupra activității pastorale a preoților și a cercurilor religioase în 1939.

4. Alegerea alor doi delegați pe lângă președinte pentru Secție și Congres.

5. Inițiative de organizare pentru promovarea vieții religioase și culturale în cuprinsul despărțământului și pentru propășirea Asociației.

6. Propuneri.

După masă și a II-a zi:

Se întocmesc misiuni interne cu mărturisirea și împărtășirea preoților, a profesorilor preoți, a absolvenților de teologie și a funcționarilor bisericești.

1. Pentru meditația de pregătire înainte de mărturisire recomandăm următoarele texte: Ispitele și învingerea lor: „Atunci dus a fost Iisus în pustie de Duhul, ca să se ispitească de diavolul” (Mat. 4, 1). (Diavolul a ispitit pe Iisus cu trei ispite, la fel și pe noi ne ispitesc prin pofta trupului, pofta ochilor și trufia vieții). Mărturisirea păcatelor: „Mergeți și vă arătați preoților” (Luca 17, 14).

2. Înainte de împărtășanie. Necesitatea împărtășaniei: „Iarăși a mai trimis pe alte slugi, zicând: ziceți celor chemați: iată că am gătit prânzul meu, juncii mei și cele hrănite ale mele s'au junghiat și toate sunt gata: veniți la nuntă (Mat. 22, 4); Luca 14, 23; Mat. 22, 10—11; III Imp. 19, 7; Ps. 101, 5; Pilde 91, 2, 5; Ioan 6, 54. Măreția împărtășaniei. „Că cu hrană îngearească ai hrănit pe poporul tău și pâne

gata ai trimis lor din ceriu fără de osteneală, care avea toată dulceața după toată plăcerea gustului” (Ințel. 16, 20); Ps. 80, 15; Ps. 110, 4; Ps. 77, 28—29.

Prea Cucernicii părinți prezenți ai despărțămintelor, vor desemna din bună vreme referenți la rapoartele despre activitatea pastorală a preoților și a cercurilor religioase, — asemenea pentru meditații.

Biroul Secției

Nr. 871/1940.

Concurs

Pentru ocuparea unui post de preot la centrul eparhial al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu, se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Vor fi preferiți preoți văduvi și cu aptitudini în chestiuni administrative.

Retribuțiunile sunt cele stabilite în Bugetul On. Minister al Cultelor, pentru preoți din Sibiu, conform cu calificarea și timpul de serviciu. Sibiu, 26 Ianuarie 1940

Consiliul arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

Știre personală. Înalt Prea Sfințitul nostru mitropolit Nicolae a plecat Marți 23 Ianuarie a. c. la București, pentru a participa la recepția membrilor ordinului Ferdinand I, la Palatul Regal și pentru a rezolvi câteva chestiuni bisericești. Joi 25 Ian. a. c. Înalt Prea Sfinția Sa s'a întors la reședință.

Profesorii liceului nostru ortodox „Andrei Șaguna” din Brașov, au semnat bonuri în valoare de 102.000 Lei, pentru înzestrarea armatei.

Caz de moarte. În 23 l. c. după amiazi a fost dus la locul de veci, în cimitirul Bellu din capitală, corpul neînsușit al venerabilei dne Olga Gigurtu, fostă tovarășă de viață a repausatului general Gigurtu și mama dlui inginer I. Gigurtu, ministrul comunicațiilor. Defuncta s'a distins prin multe opere de binefacere creștinească săvârșite în deosebi la Craiova, unde și-a petrecut o mare parte din viață. A înființat numeroase orfelinate, adăpostitoare de peste două mii de orfani. Serviciul religios, la înmormântarea regretatei dispărute, a fost celebrat de I. P. S. mitropolit Visarion al Bucovinei, înconjurat de un sobor de preoți. În veci pomenirea ei!

Duminecă, 21 Ian. a. c., a avut loc în Teatrul orașenesc din Sibiu, un festival al Frontului Renașterii Naționale. Dl Dr. Gh. Preda a ținut o frumoasă și interesantă conferință despre Programul F. R. N., iar corul studenților Academiei teologice sub conducerea P. prof. Petru Gherman a executat cu măiestrie câteva piese corale. Primarul municipiului Dl Dr. Sever Pop, a rostit deasemenea o scurtă cuvântare.

Episcop-locuitor. I. P. Sf. mitropolit Irineu al Moldovei a delegat ca episcop-locuitor al eparhiei Hușilor pe arhiereul Vasile Moglan. — eparhie rămasă fără titular în urma trecerii I. P. Sf. Nifon la mitropolia Olteniei.

Academia teologică din Caransebeș dă la iveală un bogat și bine îngrijit Anuar, pe anii 1919—1939, ca omagiu adus, de actualul corp profesoral, P. Sf. Sale episcopului Vasile al Caransebeșului. Pe lângă cronica celor 20 de ani, cu informațiuni de interes cultural și bisericesc, prezentate de rectorul Academiei, protopresbiterul Dr. Zeno Munteanu. Anuarul aduce o serie de studii, în duh ortodox, privitoare la știința teologică și lucrate de profesorii actuali ai școlii teologice bănățene. Sânt lucrări vrednice de luat în seamă și în cercurile celorlalte eparhii ale țării.

Conferințe generale pastorale în arhiepiscopia Chișinăului. Secția culturală a arhiepiscopiei Chișinăului, în ședința sa din 12 Ianuarie, a fixat un plan

al ofensivei culturale în eparhie, pe întregul an 1940: S'a hotărât ca și în acest an, conferințele generale pastorale să se țină în cursul lunii Mai, când clerul este mai liber. Preoții vor trata subiecte teoretice și practice. Subiectul teoretic este: „Valoarea educativă și misionară a cultului nostru bisericesc”; iar subiectele practice sunt 2: 1. Preotul în mijlocul societății moderne și 2. Succesele și insuccesele în parohie. Preoții vor fi împărțiți în câte 2 grupe, pe cercuri. Se arată în mai multe puncte, și planurile după care au să lucreze subiectele date.

Act de mulțămire. Credincioșii bisericii ortodoxe române din Araci, Treiscaune, aduce sincere mulțămiri Prea Sfințitului Episcop Nicolae al Clujului, pentru ajutoarele date, și anume: Pentru înfrumusețarea cimitirului 10.000 Lei, pentru ridicarea unei troițe în cimitir 4000 Lei, pentru pictarea sf. biserici a mai dat 50.000 Lei. Deasemenea biserica este recunoscătoare Prea Cucernicului Consilier arhiepiscopesc Virgil Nistor pentru donarea pe sema sf. biserici a unui potir de argint. Tot așa parohului din loc, Pr. Silviu Josan, care a dăruit o cruce pentru sf. Altar în valoare de 6000 Lei și a dispus instalarea luminilor electrice în unul din policandrelle bisericii.

Coresp.

Biserica ortodoxă la Haga vom avea în curând, chiar lângă tribunalul internațional, prin răvna stăruitoare a domnei Ecaterina Grondjs, (rusă, căsătorită cu bizantinologul cunoscut L. Il. Grondjs) și a teromonahului Dionisie, preot ortodox la Haga. Numita doamnă a obținut, pentru noua biserică, doua clopote dela dl prof. N. Iorga și cărți rituale dela P. S. episcop Nicolae al Clujului. Pentru muncitorii români din Olanda, vrednica doamnă adună cărți rituale românești.

ȘTIRI LOCALE

Predică în catedrala din Sibiu. Duminecă, în 28 Ianuarie 1940, va predica părintele consilier prot. *Emilian Cioran*.

Primăria municipiului Sibiu, comunică că, echipe, formate din 1—3 persoane, vor vizita pe cetățenii sibieni, la domiciliu, în scopul de a colecta bani pentru ajutoarea familiilor nevoiașe ale celor concentrați. Cetățenii, cari nu au semnat contribuții lunare și benevole pe listele lansate de primărie, sânt rugați să-și dea obolul semnând lunar o sumă potrivită, sau plătind o sumă anuală, pentru acest scop. Pentru orice sumă încasată se va elibera *chitanță din registru cu matcă* și provăzută cu ștampila primăriei.

S'au început și în Iarna aceasta cursurile Universității Populare, organizate de desp. județului Sibiu al „Asociațiunii” și Federația corpului didactic din Sibiu. Cursurile se țin în fiecare *Miercuri*, ora 8—9 seara, în sala Reuniunii culturale-naționale a meseriașilor români. Vor lua cuvântul, în aceste conferințe, care se vor ține până în 20 Martie 1940, dnii profesori: I. Isac, A. Nanu și I. Popa, directorul liceului „Gh. Lazăr”. Intrarea liberă.

Conferință publică. Dl I. D. Ștefănescu, profesor universitar și distins conferențiar, va vorbi Sâmbătă, 27 Ian. 1940, în sala mare a prefecturii județului Sibiu, la ora 6 d. m. despre: *Ziduri cari vorbesc*: Mărturie despre viața Neamului în Ardeal, iar Duminecă, 28 Ianuarie 1940, în aceeași sală, la ora 11¹/₂, (după Serviciul divin), despre: Coroana bisericii creștine. Publicul siblian este invitat a participa la această conferință.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Dinu Roco: „Doi prieteni buni”, povestiri. Ed. „Munca Literară”, Tip. Capitalei, București, 83 pag., Lei 40. Ultima carte apărută cu povestiri pentru copii este „Doi prieteni buni” a dlui Dinu Roco. Volumul cuprinde întâmplări din viața copiilor, cu micile lor griji și tot farmecul copilăriei. Este o lucrare din cele mai bune din câte s'au scris în această ramură săracă în autori buni la noi. O recomandăm părinților cari vor să facă un dar folositor și plăcut copiilor lor. De vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu.

Pr. I. Petreună: Viața viitoare în colindele românești. Oradea, Tipografia Diecezană 1939; p. 28, Lei 10.

Înțelepciunea poporului, de multe ori, își găsește reflexul potrivit în creațiile de natură folclorică. Evenimentele mari din an ca de ex. sărbătorile: Crăciun, Paști etc., sunt prilejuri minunate pentru creația poporului.

Sărbătorile Crăciunului fiind rânduite tocmai în vremea răgazului de iarnă al poporului, sunt și cele mai mult prinse în colindul așa de felurit după conținut. Viața viitoare, totdeauna a preocupat mult pe credinciosul nostru popor și concepția lui despre „viața cea fără de sfârșit” e așa de nevinovată.

Păr. prof. dela Academia teologică din Oradea, I. Petreună, comentează în această broșură, câteva din colindele românești mai bogate în conținut de natură teologică eshatologică. N. T.

Cultul nostru văzut de cunoscători străini, de Pr. Dr. Ioan Zugrav, prof. la fac. de teologie din Cernăuți. 1935. Tip. Glasul Bucovinei. 45 pp. Prețul?

Este un extras din revista „Candela”, anul XLIX, 1938. Lucrarea începe cu o cuvântare rostită de către decanul Facultății teologice din Cernăuți, Dr. V. Loichița, la inaugurarea cursurilor noului prof. agregat Pr. Dr. Ioan Zugrav, și cu lecțiunea de inaugurare a cursurilor de teologie practică, cuvânt festiv rostit în aula universității de nou numitul profesor, care la sfârșitul lecției de inaugurare a expus o parte din lucrarea sa cu subiectul: Cultul nostru ortodox văzut de cunoscători străini. Urmează după aceasta (la pag. 15—45) lucrarea în întregime.

Pe temeiul unei bogate bibliografii teologice, străine și române, autorul învederează calitățile cultului în general, stăruind asupra cultului nostru ortodox; a cărui frumusețe și demnitate este recunoscută de mulți învățați ai bisericii romano-apusene. Unul din aceștia deși se plânge de prea marea lungime a serviciilor noastre divine și de alte câteva însușiri considerate ca defecte, toluși, în concluzie declară că „liturgiile orientale sânt cel mai mare și cel mai prețios tezaur (pag. 23).

Altul, tot apusean, scrie că „riturile orientale au păstrat asupra celor ale Occidentului o superioritate reală” (pag. 24).

Se arată după aceasta, cu exemple, ce înțelegere au protestanții și anglicanii pentru cultul nostru.

Astfel, chiar și îndolnicii, dacă vor frunzări studiul nepărtinitor al profesorului nostru dela Cernăuți, se vor putea întări în convingerea, că în adevăr cultul răsăritean este o mare și prețioasă comoară, un izvor neseecat de viață și putere sufletească.

O dinastie de preoți și protopopi Radu Tempea. Șase generații de preoți și protopopi din aceeași familie, de *Candid C. Mușlea.* Inst. de arte grafice „Astra” Brașov, 1939. Pag. 117. Lei 75.

Păr. presb. *Candid Mușlea* dela Brașov, sărguincios cercetător al arhivei istorice din municipiul brașovean, prezintă în noua sa publicație viața și activitatea celor șase Radu Tempea.

Cei mai reprezentativi sunt trei: unul (1691—1742) a fost Cronicarul, altul (1768—1824) Gramaticul, iar ultimul (răp. în 1850) rector al seminarului episcopesc din Râmnic.

Familia Tempea, constată autorul, a dat neamului, bisericii și școalei atâția bărbați de seamă, cu cari ne putem mândri și a căror amintire trebuie să o păstrăm cu cinste.

Nădăduim că în publicul nostru cetitor se vor găsi tot mai mulți intelectuali doritori de a cunoaște mai de aproape faptele și scrisul, fie și cu oarecari scăderi, ale unor harnici înaintași dintre anii 1690 și 1870, apreciind în același timp munca încordată depusă întru descoperirea și întebuințarea unui vast material documentar, adunat și expus ca. cetindu-l să fie bun îndemn și pentru alții.

Nr. 1105/1939

(3) 3—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de cântăreț bisericesc, strana II-a, dela parohia de clasa I-a **Miercurea-Ciuc**, protopopiatul Oituz, în conformitate cu ordinul P. V. C. Nr. 7833 și 13.158/939 Bis, se publică concurs cu termen de 30 de zile, dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat în sumă de 1673 lei lunar, cu începerea dela 1 Ianuar 1940, după detragerea reținerilor legale.

2. Venitele stolare convenite dela strana II-a.

Vor fi preferiți cântăreții cu aptitudini muzicale, în stare să conducă corul sfintei biserici.

Cerile de candidare, însoțite de actele convenite, se vor înainta în termen oficiului protopopesc Oituz, la Poiana Sărată, județul Treiscaune, iar concurenții cu preavizul acestui oficiu se vor prezenta în parohie spre a face cunoștință cu membrii consiliului parohial și credincioșii.

Dat în ședința consiliului parohial ortodox român din Miercurea-Ciuc, ținută în ziua de 1 Noemvrie 1939.

Pr. Ioan Borcan
preș. cons. parohial.

Ioan Rafiroiu
protopop

Oficiul protopopesc ortodox Sighișoara Nr. 9/1940. (6) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Movile** cu filiala **Noiștat** din protopopiatul Sighișoara, se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela Stat,
2. Casa parohială.
3. Sesiunea parohială în mărime de circa 16 jugăre din care 4 jugăre veche și 12 nouă.

4. Stola obișnuită în parohie.
5. Câte o ferdelă de porumb sfârmit dela fiecare familie.

Concurenții își vor trimite petițiile lor însoțite de certificat de botez, de bacalaureat, de absolvirea Academiei Teologice, de calificare și eventual de serviciu, precum și de permisiunea de a concura la această parohie, exoperată dela Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc, oficiului protopopesc ortodox român din Sighișoara și cu încuviințarea subsemnatului ei se vor prezenta și în parohie în vr'o Duminecă sau sărbătoare spre a sluji, a cuvânta și a fi cunoscuți de popor.

Sighișoara, la 14 Ianuarie 1940.

Oficiul Protopopesc ortodox român din Sighișoara în înțelegere cu consiliile parohiale din **Movile** și **Noiștat**

Emilian Stoica
protopop

AVIZ

Conform ordinului P. Veneratului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 11.998—1939 Ep., s'au tipărit și pus în vânzare pentru Oficiile protopopești și parohiale **CHITANȚIERE** de 100 file cu Lei 65, de 200 file cu Lei 100 și **ORDINE DE PLATA** de 100 file cu Lei 65, de 200 file Lei 100.

La comanda de un Chitanțier și un Ordin de plată de câte 100 file speșele sunt de Lei 30, iar la cele de 200 file speșele sunt de Lei 35.

Se pot comanda la Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițându-se prețul împreună cu speșele prin mandat postal.

Contra ramburs nu se trimit.

(2) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Hălchiu**, din protopopiatul Brașov, se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în *Tel. Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială, în suprafață de 24 jug. arabil și fânaș.
3. Locuință în natură cu dependențe.
4. Stola uzitată în parohie, precum și dela fiecare familie plată anuală lei 50, iar dela văduve 25 lei.

Cererile de concurs, însoțite de documentele necesare și de încuviințarea P. V. Consiliu arhiepiscopesc de a concura, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Brașov, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare în parohie, spre a sluji, cânta și predica în biserică, pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Brașov, la 18 Decemvrie 1939.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Dr. N. Stinghe
adm. protopresbiteral

Oficiul protopopesc ort. român Deva Nr. 490/1939. (5) 3—3

Concurs

Se publică concurs pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Bamopotoc**, cu filia **Chimindia**, din protopopiatul Deve, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în *Telegraful Român*.

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Chirie dela parohie și filie pentru locuință.
3. Lemne pentru încălzit, din pădurea bisericii.

4. Una măsură a 30 litri porumb dela cca 130 familii din materă și dela cca 50 familii din filie.

5. Stola obișnuită în tract.
Cererile de concurs, cu toate actele inclusiv încuviințarea specială din partea P. Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta oficiului protopopesc, în termenul indicat.

Candidații se vor prezenta apoi, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'una din Dumineci sau Sărbători, la biserică, spre a face cunoștință cu credincioșii.

Deva, la 22 Decemvrie 1939.

Teofil Chiffa
protopop

Nr. 781/1939 Prot. (4) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Dălja-mare**, protopopiatul Jiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia apariție în *Telegraful Român*.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Adăul și stola, obișnuite în protopopiat.

3. Locuință cu grădină.
4. Încălzitul în forma uzitată în regiune.
5. Arenda pășunii parohiale și a cimitirului confesional.

Cererile de concurs, însoțite de încuviințarea de candidare dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc și de actele prevăzute în regulamentul pentru parohii, se vor înainta oficiului protopopesc ortodox român Jiu, cu sediul în Petroșani, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta, cu încuviințarea prealabilă a oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau de sărbătoare, în parohie, pentru a sluji, predica și cânta în biserică și pentru a fi cunoscuți de credincioși.

Oficiul protopopesc ortodox român Jiu, în înțelegere cu consiliul parohial.

Petroșani, 20 Decemvrie 1939.

Ion Duma
protopop